

Nome _____

Data _____

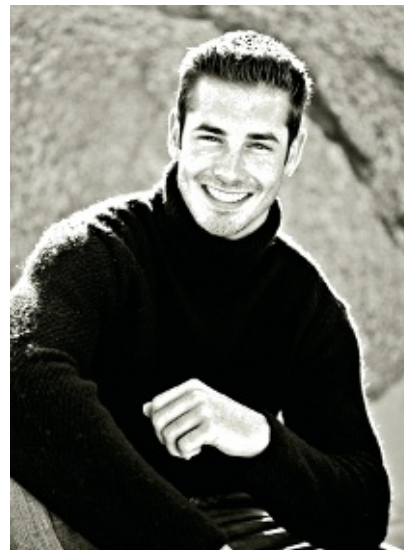
O meu tío Adrián

O tío Adrián ten vinte e oito anos e é o irmán máis novo de miña nai. É alto e bastante forte ou polo menos a min parécese, xa que é capaz de levantarnos a min e mais a meu irmán Brais cunha soa man.

O seu pelo é de cor castaña. Lévalo curto e algo rizado, pero vin fotos vellas no álbum nas que o levaba longo e parecía un león. Ten os ollos claros, e todo o mundo di que se parecen aos meus, sobre todo cando ri. Aos dous se nos achinan os ollos ata que só se ve unha raíña no medio da cara.

O meu tío é alegre e moi divertido. Gústalle practicar moitos deportes diferentes, pero o que se lle dá mellor é o fútbol. Todas as semanas xoga un partido; nalgunha ocasión déixame ir con el e nos partidos importantes imos toda a familia a velo e a animalo desde as bancadas. Tamén lle gusta moito a música e sabe tocar a guitarra, aínda que canta bastante mal. Sempre está rodeado de xente porque é una persoa moi simpática.

O meu tío ten un can que se chama Feroz, pero que en realidade é moi tranquilo. Cando vén á casa de visita, Feroz e mais eu pasamos moito tempo xuntos xogando no xardín.

1. Contesta acerca da descrición de Adrián.

- Como é?

- Como é o seu carácter?

- Como é o seu pelo?

- Que lle gusta facer?

- Como son os seus ollos?

2. Inventa e engade ti outro trazo físico e outro trazo de carácter do tío Adrián.

3. Copia ao lado de cada substantivo os adxectivos que poden acompañalo.

gacios	saltóns	enormes	brillantes	libres	verdes	
soltos	amarelos	liso	louro	violeta	rizo	abundante
longo	antipático	suave	extenso	castaño	azuis	

OLLOS: _____

PELO: _____

4. Ás veces, para describir a alguén compárase con outra persoa. Explica en que se parecen e en que se diferencian dous amigos teus. Lembra que podes describir tanto o seu aspecto físico coma o seu carácter.

5. Realiza a descrición do membro da túa familia que prefiras incluíndo nela:

- Trazos físicos: estatura, complexión, ollos, nariz, boca, cabelos, cor de pel...
- Trazos de carácter: forma de ser, gustos e afeccións, manías...
- Peculiaridades ou trazos característicos, forma de vestir, de camiñar, ton de voz...
- As túas propias opinións sobre esa persoa, o que che gusta máis, o que che desgusta, etc.

Lembra redactala de forma ordenada e sen mesturar os trazos físicos cos de carácter nun mesmo parágrafo. Podes axudarte dunha fotografía desa persoa.

Nome _____

Data _____

1. Sigue o exemplo e analiza os seguintes pronomes persoais.

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>el</i>	terceira	singular

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>nos</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>ti</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>nós</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>comigo</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>ela</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>eles</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>as</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>vos</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>eu</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>lles</i>		

Pronome persoal	Persoa	Número
<i>che</i>		

Nome _____ Data _____

1. Busca no dicionario o verbo *voar* e marca o significado que lle corresponde na oración: *Púxenme a falar con Xoán na rúa e o tempo voou.*

- Moverse polo aire o avión, unha ave ou outros vehículos e animais.
- Derrubar algo facendo que estoupe.
- Pasar algo á présa.

2. Busca no dicionario e explica o que significa o verbo *comer* en cada unha destas oracións.

- Hoxe comín un prato de lentellas.

- Mañá comeremos na casa dos avós.

- A sola do zapato comeuse pola parte dereita.

- Ao anotar o enderezo, comín un dato.

- Cando se decatou do fallo, comeuno o xenio.

3. Explica o significado destas expresións con axuda do dicionario.

- Ao pé da letra ► _____
- En corpo e alma ► _____
- Palabras maiores ► _____
- Caer na conta ► _____
- De par en par ► _____

4. Arrodea en cada caso a palabra correcta.

- Tareixa comeu unha ensalada con **rabos/ravos**.
- O gato de Iria ten un **ravo/rabo** moi longo.
- Estes libros non **volos/bolos** podo emprestar deica o luns.
- El sabe facer uns **volos/bolos** con chocolate que están boísimos.
- Sabes moi **ben/ven** onde están.
- Eles non **ben/ven** a televisión ata tan tarde.
- Estaban xogando a **botar/votar** a pelota.
- Non sei a quen **botar/votar** para delegado.

Uso de qu/c

As plantas e a música

Experimentos científicos recentes confirman que ás plantas lles gusta a música. Non se sabe se a oen, pero si que notan a vibracións do son. Así, tenden a crecer e facerse máis fortes e ter follas máis brillantes. Pero non lles vale calquera composición: o que máis lles agrada é a clásica; pola contra, o rock, especialmente o máis barulleiro, non lles chista nada.

Aquela tarde

No outono, meu curmán mais eu botamos longas camiñadas polo monte. Ás veces andamos quilómetros, pero non nos cansamos. Pasamos tardes inesquecibles. Lembro aquela en que descubrimos un pequeno tobo e, cando nos achegamos, un coello saíu correndo coma un foguete. Co susto que nos deu caemos ao chan!

Uso de z/c

Unha escena na praza

Onte na praza da vila estiveron rodando escenas dunha película policial. Xuntáronse ducias de persoas na zona. Algúns acercábanse só para observar. Outros tiñan a esperanza de conseguir un autógrafo da actriz protagonista. Pero tamén houbo certos cidadáns que descoñecían a razón daquel ciclón de xente. Cando se decataron da presenza de policías dando voces e correndo a toda velocidade, levaron un susto atroz, pois creron que algo terrible estaba a suceder na praza.

Inicio dunha amizade

Hoxe coñecín un rapaz novo no parque. Cruzámonos na pista e batemos coas nosas bicis. Foi un tropezo sen consecuencias graves. Decidimos botar unha carreira a ver quen era capaz de alcanzar antes o chafariz ao final da pista. Corremos ata quedar sen forzas e despois tirámonos no céspede a descansar do esforzo. Quedamos en vernos mañá ás cinco de novo.

Uso de h

O oficio de Helena

Desde pequena, o anhelo de Helena era ser arquitecta. Agora esta é a súa profesión. Dedícase a rehabilitar casas e edificios antigos e históricos. Dá gusto ver como exhiben o seu antigo esplendor vivendas que levaban anos abandonadas e volven ser habitables.

Na ermida

Preto da miña aldea hai unha ermida, nun outeiro. Está arrodeada dun valado en que medran as hedras. Cando acaba o inverno, chegan as andoriñas que aproveitan o beiril do tellado para facer, con grande habilidade, niños onde poñen os seus ovos. Alí nacerán as súas crías e, cando cheguen os fríos, marcharán ata lugares máis cálidos. Os niños quedarán deshabitados e haberá que agardar ata o vindeiro ano para que a ermida reciba novos hóspedes.